das täie healega. Peetri lahke sõna waigistas teda jälle, ja kui ta kuulda sai, et ta sinna alewisse pidi saama, kuhu tema isa ja ema saanud maetud, siis jäi tema wait, et ta kül weel ikitas; ta ju pidi üsna wõõra rahwa juure saama!

Perenaene andis Leenale tema oma koutud kindad käte ja mässis teda peast jalani ühe suure waeba sisse ja saatis teda reele. Pea olid köik ajet leidnud, sulane lakšutas piitsaga ja prisked hobused ruttasid Kaigu alewisse tagasi.

Kusagi poleks Leena paremat põlwe wõinud leida, kui wana Peetri majas, kes muretses temale köik, mis temale aga tarwis läks, sest ta saatis teda kooli ja leeritas teda kaa. Kül kooli lapsed wahtisid teda esite laia silmaga, aga pea seltsisid nemad temaga ja õppisid teda südamest armastama. Koolmeister oli Leenaga wäga rahul ja kiitis Leenat köige targemaks õppimise pooles ja köige selgemaks elu wiisides pooles. Leeri ajal tunnistas kaa õpetaja, et Leenast ülemat kedagi temal õpetuse al polnud olnud. Kui siis aasta pärast suurel Reedel

Leena sai esimest korda püha lauale wastu wõetud, siis kingkis Peeter temale ue rublatüki, ja wana Triinu, kes temale teiseks emaks heitnud, muretses temale ued rided selga. Waata, see köik oli maese lapsele suureks röömuks. Olekšid aga tema wanemad weel elus olnud! Kül tütar kippus sagedaste pühapääwa õhtul isa ja ema haua peale nutma, aga neid endid temale enam ei olnud!

Leena jäi nüüd pere tüdrukuks. Ošaw ja ägar oli ta eane ju mitmele tööle; wana Triinu juhatas teda weel köik maja ja peretööd ärategema, ja poole aastaga oli temal köik töö selge. Sai Leena kahe aastaga täieks kaswanud, siis oli ta üks wääga kena ja köikipidi laitmata tütarlaps ja köige rahwa meeleşt armas. Kui teised orjad pühapäiwil päraşt lõunat kippusid puhkama, siis pidi Leenake wana Triinule Peetri Piiblişt etelugema, esite Ewangeliumi sõnad, mis nemad kirikus ju olid kuulnud, ja siis Joosepişt ja tema isaşt Jaagupişt, ja Taawetişt, aga iseäranis Jeesuse Kristuse kannatamiseşt, kaa kalli mäe-jutluse sõnad. Köik

Maarahwa Kalender 1859, lk. 23